motu, contra maligni hoſtis tentamenta depingi, & ipſa nihilo minus figura monarchiæ ſingularis poſſet typus haberi, ut quō triumphum crucis exponēs Apoſtolus ait: In nomine Ieſu omne genu flectatur, cæleſtium, terreſtrium & infernorum. Hoc eſt enim quod eiuſdē crucis cacumina ad cælos tendunt, ima petunt, inferius cornua terra teguntur. Philip. 2.

FERIA TERTIA post Oculi. Matthæi XVIII.

In illo tēpore: Reſpiciens Ieſus diſcipulos ſuos, dixit Simoni Petro: Si peccauerit in te frater tuus, uade & corripe eū inter te & ipſum ſolum. Et reliqua.

PErtinet hæc ſentētia ad id quod ſuperius dixit: Væ mundo ab ſcandalis. &, Qui ſcandalizauerit unū ex his puſillis, expedit ei, ut ſuſpendatur in collo eius mola aſinaria, & demergatur in ꝓfundū maris. Quia ergo ſuperius dn̄s admonuerat ſcandala fore uitanda, docet nunc qualiter eadem ſcandala uitari poſſint, ſcilicet per pacem, & per concordiam, & per remiſſionem pctōrum. Si frater noſter in nos peccauerit, poſſumus ei dimittere, imò neceſſe habemus ut ei dimittamus. Si autē peccauerit in deū, non eſt noſtræ poteſtatis, ſed in dei arbitrio conſiſtit. Quia ſcriptū eſt: Si peccauerit uir in uirum, placari ei poteſt. ſi deus autē in deū peccauerit, quis orabit pro eo? Frater enim ueſter eſt, qui nobiſcum patrem habet in cælis, & nobiſcum poteſt dicere, Pater noſter qui es in cęlis. Uade ⁊ corripe eum inter Matt. 18. 1. Reg. 2.

te ⁊ ipſum ſolum. Quare ſolum? Ne uidelicet, ſi il
lum in publicũ redargueris, cõfuſionem poſtponat,
& ab emẽdatione diſcedat. Si te audierit, lucra-
tus eris fratrem tuũ. Non ſolum tibi mercedem
Iaco.5 acquires, ſed etiã ſicut Iacobus apoſtolus dicit: Qui
cõuerti fecerit uiꝝ ab iniquitate ſua, ſaluabit animã
eius à morte, & operiet multitudinẽ pctõrum, & ſuo
rum uidelicet, & illius quẽ cõuerti fecerit ab iniquita
te ſua. Oms em̃ quicunq; ꝓpria admonitione fratrẽ
ſuum corripit, lucratus eſt eum. Si autem non te
audierit, adhibe tecũ adhuc vnũ vel duos,
vt in ore duoꝝ vel trium teſtium ſtet om̃e ver
bum. Vnum uel duos præcipit eſſe adhibẽdos, uel
cauſa teſtimonij, ut in ore duoꝝ teſtiũ uel trium ſtet
om̃e uerbum: uel etiam, q̃a ab uno correptus nõ eru
buit, ſaltẽ à duobus correptus erubeſcat. Si autẽ
illos nõ audierit, dic eccleſiæ. i. cõgregationi fi
deliũ, ut q̃ ab uno uel duobus correptus ſe nõ emen-
dauit, ſaltẽ à gñali conuentu fideliũ in ruborẽ uertat.
Si autẽ eccleſiã nõ audierit, ſicut ethnicus
ſit tibi ⁊ publicanus. Ethnos græce, dr̃ latine gẽs
inde ethnicus. i. gentilis. Et gẽtilis dicit̃, qui in eodem
ritu permanet uſq; ad mortẽ, quo naſcit̃. Et publica-
ni gñaliter dicũtur, q̃ per fas & nefas diuitias ſibi ac-
cumulant. Cum autẽ dicit, [ſit tibi ſicut ethnicus &
publicanus,] manifeſte oſtendit, quod peiores ſunt,
qui ſub noĩe fidelium opera infidelium latenter exer
cent, quàm q̃ manifeſte infideles ſunt. Amen dico
vobis, quæcunq; alligaueritis ſuper terrã,
erunt ligata ⁊ in cælo. Dixerat dñs ſuperius, ſi ec-
cleſiam nõ audierit, ſit tibi ſicut ethnicus & publica-
nus. [Et poterat dicere aliquis, qui ita corripitur, &

non emendatur: ſi me deſpicis, & ego te deſpiciam:
ſi me cõdemnas, & meo etiã ore cõdemnaberis, con-
firmat iudicium eccleſiæ ſua ſentẽtia, dicẽdo: [Quæ-
cunq; alligaueritis ſuper terram, erunt ligata & in cæ
lo. **Iterum dico vobis, quia ſi duo ex vobis
cõſenſerint ſuper terrã de omni re quácunq;
petierint, fiet illis a patre meo qui in cælis ẽ.**
Omnis ſermo dñi ad concordiã nos ꝓuocat, [ſi duo
(inq̄t) ex uobis cõſenſerint ſuper terrã de omni re.]
**Ubi eñi ſunt duo vel tres congregati in no-
mine meo, ibi ſum in medio corũ.** Quod multis
exẽplis approbare poſſumus. Loquentibus eñi apo-
ſtolis de reſurrectiõe ſua, affuit. Duob⁹ uero diſcipu Luce.2
lis ambulãtibus in Emaus, tertius illis ſe iunxit, & no
titiam ſuã eis in fractiõe panis reuelauit. Nobis etiã
quotidie adeſt in nomine Ieſu cõgregatis. Nomẽ et-
enim illius eſt Ieſus. Ieſus uero interpretatur ſalua-
tor. Tunc etenim in nomine Ieſu cõgregamur, quo-
ties aut de noſtra ſalute, aut de fratrum ſalute tracta
turi in unum cõuenimus. Allegorice, [ubi ſunt duo
uel tres cõgregati in nomine meo, ibi ſum in medio
eorum.] hoc eſt, ſi corpus & anima, & ſpiritus in unũ
conſenſerint, ut neq; caro repugnet aduerſus ſpiritũ,
neq; ſpũs repugnet carni, q̄cquid à patre petierimus
impetrabimus. Bona etenim petitio eſt, in qua ſpũs
nõ diſſentit à carne, nec caro reſiſtit ſpiritui. **Tunc
accedẽs Petrus ad eum, dixit: Domine, quo
ties peccabit in me frater meus, et dimittã ei?
uſq; ſepties?** Motus Petrus ex uerbis dñi, quibus ſu
perius dixerat, [ſi peccauerit in te frater tuus, corri-
pe illũ inter te & ipſum ſolũ,] percontatur, quoties
debeat fratri in ſe peccanti dimittere: & cum interro

gatione dixit, [uſq; ſepties?] nunquid uſq; ſepties debeo ei dimittere qui in me peccauit? Dicit illi Ieſus: Nō dico tibi vſq; ſepties, ſed vſq; ſeptuagies ſepties. Hoc eſt, quadringentis nonaginta uicibus, ſecundum beatum Hieronymum, ut uidelicet tot uicibus in die dimittamus fratri in nos peccanti, quot in nos peccare non poteſt. Sed melius eſt, ut ſimpliciter accipiamus, quod dicit, [ſeptuagies ſepties,] .i. ſeptuaginta ſeptem uicibus, q̃ quadringentis nonaginta. Omnis enim numerus quādo per numerū tranſit aduerbialiter, tūc creſcit ſumma illius. Verbi gr̄a, ſepties ſeptuagies ſeptuaginta, tranſit nomen per aduerbiū, & fiunt quadringēti nonaginta. Et qn̄ numeri aduerbialiter proferūtur, ſumma numeri nō creſcit, ſed intra ſuos terminos numerus continetur, ſicut eſt in hoc loco, quo dicit, [ſeptuagies ſepties.] Pręcipit ergo dn̄s ſeptuagies ſepties fratri in nos peccanti dimittere, ut tot uicibus & ei dimittamus, quot uicibus in nos peccare non ſufficit.

FERIA QVARTA post Oculi Matthæi XV.

In illo tempore Acceſſerūt ad Ieſum ab Hieroſolymis ſcribæ & phariſæi, dicentes: Et reliqua.

Mira dementia ſcribarum & phariſæorum arguentium dominum, cur traditiones hominum nō ſequatur, cū ipſe ſit dei filius, dicentes. Quare diſcipuli tui tranſgrediuntur traditiones ſeniorū? Non enī lauāt manus ſuas, cum pa-